

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s »Kažipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gl. 6-60
pol leta 6 * 60 * * * 3-30
četrt leta 3 * 40 * * * 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7, v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglaš in poslanice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostoru. — Reklame in spisi v uradniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadst. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravištvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadst. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravištvu.

»PRIMOREC«

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Resolucija

županov in podžupanov iz Brd.

Župani in podžupani iz Brd so se zbrali dne 12. t. m. na zaupnem shodu v Šmartnem ter so sklenili tako-le

resolucijo:

»Iz delovanja slovenskih deželni poslancev v zadnjih zasedanjih deželnega zbora, posebno pa v zadnjem, se razvidi, da se zanemarjajo radi nesložnosti vitalni interesi slovenskega dela dežele, da se radi strankarske politike v deželnem zboru ne pride do pozitivnih uspehov nasproti laški nadvladi in objestnosti, ampak da nasprotno gineva popolnoma ugled naših poslancev v zbornici in zunaj nje, in da je postala slovenska deseterica le igrača v rokah nam nenaklonjenega deželnega glavarja in njemu zvestih pristašev.

To so nezdružive razmere, ki lahko postanejo za nas osodopolne sedaj, ko se dokončava svetovna prometna zveza po naši deželi in ko stopijo važna vprašanja pred nas, ako se naši poslanci ne bodo složno in glasno za naše potrebe zavzemali.

Da se pa temu izognemo, vabimo na skupno akcijo slavna županstva slovenskih občin in trgov, kakor tudi društvo veleposestnikov, da se skliče

skupen shod,

in da se na njem zahteva od strani slovenskih poslancev, da se uklonijo želji volilcev, to je, da se zavežejo v vseh važnejših vprašanjih, ki sto-

pijo v bodoče pred nje, složno in solidarno nastopati, in da v naprotnem slučaju bodo vabljeni faktorji pripravljeni izvajati posledice.

Ta resolucija je po znanih dogodkih v zadnjem zasedanju deželnega zbora ter glede na skrajno slabo zastopanje, bolj nezastopanje slovenskih interesov v deželni hiši, moška beseda. Župani in podžupani v Brdih zaslužijo pohvalo, da so sprožili misel po skupnem shodu, na katerem se pove jasno, da tako, kakor v zadnjih letih, ne sme iti več naprej v našem deželnem zboru in odboru. Ta shod imati mejnik, ob katerem se ustavi vse tisto zlo, katero je dušilo redno delovanje za slovenske koristi v deželni hiši, ter ob katerem naj prične nova doba, doba železnega odpora proti laški nadvladi in objestnosti ter uspešnega dela za slovenski del dežele. Naprej!

Laške laži.

Vsa laška politika sloni na laži. Kjerkoli jim kaže, lažejo, in na podlagi lažij izpletajo izvajanja, ki so seveda vse drugo, samo resnica ne. Včasih se pospno tudi do velikodušnih trditve, delajo se prijatelje pravice in človekoljubja, ali to je vse le zunanje, v notranjosti tiči laž.

Zadnjič smo očrtali objokano laško politiko, katere reprezentant v poslanski zbornici je bil poslanec Rizzi. Označili smo na sploh utis njegovega govora, se vstavili pri nekaterih markantnejših trditvah in mejkljih, danes pa se moramo pobaviti še z jednim pasusom v Rizzijevem govoru. Rizzi je namreč rekel tudi to-le: »Izjavljam pred vsem, da mi (Lahi), nasproti mnenju drugih strank te visoke zbornice, pripoznavamo vsakemu narodu v Avstriji pravico, da doseže v svoje narodnostno razvijanje potrebna »čilišča«... Tako je rekel Rizzi. Sedaj pa

pomislimo, da je ta laški poslanec — deželni glavar v Istri!

Pred osmimi dnevi smo obširneje razložili, kako so votirali iz deželnega denarja, torej iz žuljev hrvatskih in slovenskih kmetov, v istrskem deželnem zboru svoto 10.000 K za »Lego«, kar je dobilo tudi najvišje potrjevanje. Ta votacija označuje najbolje, kako obrača gospodujoča laška klika vsa sredstva v to svrhu, da bi istrski Slovani ne prišli do lastnih sol (17.000 otrok je brez pouka! — Te treba tudi počasi potegniti pod okrilje »Lego« z deželnim denarjem! — na Dunaju pa se drzne istrski deželni glavar trditi, da Lahji stojijo na tem stališču, da pripoznavajo za pravo to, da vsak narod v svoje razvijanje doseže potrebne šole. Teorija in praksa!

Na Dunaju razkladajo svoje pravicoljubje na dan, tu doli pri nas doma pa so prav oni tisti, ki ne poznajo nobene pravice, oni so tisti, ki odrekajo južnim Slovanom pravico do lastnih sol, in najgripe se to godi v Istri.

Istra je v sedanjih razmerah prava sužujca Lahov. Nikjer se ne tlači ljudstva tako k tlom, kakor v Istri. Da se pa ljudstvo lahko drži pri tleh, v to svrhu je najboljši pripomoček — pomanjkanje sol. In teh ni in ni. Laško se še postavljajo tuhtam, najraje za pasti slovenskim otrokom, slovenskih pa kar ne in ne. Slovenski kmet naj bo neizobražen, neumen, in če že prav hoče v šolo, naj gre v laško. Renegat naj postane!

Tako delajo doma, na Dunaju pa se delajo svete in pravične. Sama pravičnost jih je, in kdor bi se drznil dvomiti nad njihovim zagotavljanjem, tistemu se energično postavijo po robu v največjem ogorčenju. Je pač tako, da jih laži živijo, zategadel pa so tako pridni v boju za laž!

In lažejo toliko rajše, ker vedo, da laži jim rodé uspehe, in ker vedo, da se slovenski resnici na Dunaju ne verjame! Laži jim prinašajo uspehe, laži jim utrjujejo pozicije, in s pomočjo laži na sploh se drže na površju v naših deželah. Je pač naša vlada — avstrijska; zategadel se ni čuditi, da štiti Lahe ter se ravna po njihovem stališču lažij.

V naših deželah se bije velik boj med lažjo in resnico. Doslej je bila zmogavka še vedno laž, in še celo deželni glavar istrski se

drzne v poslanski zbornici mahati okoli z lažjo!

Tako smo navajeni zmage laži, da bomo morali proglasiti za velik čudež slušaj, če kdaj zmaga — pravica v naših primorskih deželah!

DOPISI.

Iz Št. Andreja. — V predzadnji »Soči« je poslano g. Jožefa Lutmana napravilo v taboru županov in njega pristašev tako paniko, da več ne vedo, kaj bi sedaj naredili. Tisti protest ali tista resolucija, katero so poslali v svet, je uničena. Vse njih laži, napisane v tisti resoluciji, so sedaj strte, a strt je tudi ugled onih, kateri so v dotiki s to resolucijo, posebno pa onega modrijana, ki je to resolucijo napisal. Čast pa onih »mlečnozobih brbljačev«, čujte, je pa čista!

Kričali so in razsajali: laž, laž je vse, kar je pisala »Soča«, ali ta laž je postala čista resnica.

Da, da, gospoda, laž ima zelo kratko nogo. Kar se tiče pa onega modrijana, ki je to resolucijo pisal, povemo mu, da imamo v svojem protokolu marsikaj pisanega o njegovem delovanju na razpolago. Menimo, da pridejo časi, ko se prepričamo, kedo je prav za prav brbljač.

Domače in razne novice.

Davkarjem (ad personam) je imenovan g. Fran Grignaschi, davčni preglednik v Gorici.

Razpis natečaja. — Razpisuje se natečaj enega mesta računskega vajenca pri deželnem hipoteknem kreditnem zavodu. Prosilci imajo dokazati, da so dovršili srednjo šolo z dobrim uspehom. Omenjeni računski vajenec se podvrže poskušnji treh eventualno šestih mesecev, in ako izpade poskušnja povoljno, dopusti se vajenec k prisegi, od katerega dne se mu nakaže adjutum letnih 800 kron. Nadaljna pojasnila k temu natečaju se podajajo pri uradih deželnega hipoteknega kreditnega zavoda in pri deželnem odboru ob uradnih urah. Prošnje, pravilno opremljene z dokazilom o dovršenih študijah, o državljanski pravici, o

Dne 16. vinotoka.

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Dne 23. kinavca.

Huje mi je nego včeraj, toda vsekako še nisem legel. Kuha me vročnica, in zavedam se, da se mi včasih vrinejo v glavo vročinski pojavi.

Zlasti kadar zaprem oči, se meja med istinitostjo in med tem, kar plodijo moji bolni možgani, izgubi skoro popolnoma. Vendar večinoma se po dnevu še nadzorujem, toda bojim se, da me ta vročina premaga — in da pridem popolnoma ob zavest.

Vsekakor pa mi sili v glavo ena reč: evo jaz, človek nadarjen od usode bolj nego kdo drugi, kateri si je mogel vstvariti domače ognjišče in rodbino, obkoljiti se z ljubečimi senci — sedim sedaj sam in bolan v tujem mestu in nikogar nimam, ki bi mi dal kupico vode. Angelica bi bila morda pri meni. Ne morem dalje...

Dne 4. vinotoka.

Po treh tednih odmora primem znova za pero. Klare ni pri meni. Pomirivši se popolnoma zastran mojega zdravja, se je odpeljala v Hanover ter se čez deset dni vrne. Ves čas bolezn mi je stregla. Ona je pripeljala zdravnika — in ko bi nje ne bilo, bi bil gotovo umrl. Ne spominjam se več, ali je tretji ali

četrti dan moje bolezn prišla k meni. Bil sem pri zavesti, toda obenem toliko bolan, da sem pri pogledu na njo ostal popolnoma malomaren, kakor bi niti ne bila prišla, ali kakor bi njen prihod bil nekaj povsem navadnega. Prišla je z zdravnikom — in kar je zlasti vzbujalo mojo pozornost, bili so njeni obilni, beli in kodrasti lasje. Nahajal sem se res v čudnem stanju. Zdravnik me je preiskal ter me jel različno vpraševati, najpoprej po nemški, a na to po francoski, jaz pa, dasi sem ga izbral razumel, mu nisem odgovarjal, ker nisem čutil za to nikake potrebe, in je nisem mogel v sebi zbuditi, kakor bi volja v meni bila enako onemogla, kakor telo.

Tega dne so me vturili z rogovi, ki so mi jih ostavili, na to sem ležal mirno, brez vtisov. Časih sem si mislil, da gotovo umrem, toda nisem obračal na to večje pozornosti, kakor na kako drugo reč, ki se je godila okrog mene. Mogoče, da se v vsaki težki bolezn, ako tudi bolnik ohrani zavest, izgubi občutek razlike med zadevami večjimi in manjšimi, pozornost pa se posvečuje, ne da bi se vedelo čemu, malenkostim. Mene je tega dne razven zdravnikovih las bodlo zlasti v oči odrivanje gornjega in spodnjega zapaha od vrat postranske sobe, v kateri se je nastanila Klara. Spominjam se, da nisem odtegnil oči od te delavnosti, kakor bi bilo kaj od tega odvisno.

Kmalu na to je dospel vojaški ranocelnik, ki bi me imel opazovati pod nadzorstvom Klare. Začel mi je nekaj praviti, toda Klara mu je zapovedala, naj molči.

Dolgo pisanje me le prehitro vturi — zato ga pretrgam.

Moji živci so se med to boleznijo pomirili; ne čutim več tega strahu, ki me je nekoč toliko mučil; rad bi imel samo, da bi se Klara čim najpoprej vrnila. Ni pa to koprnjenje, marveč zgolj egoizem bolnega človeka, ki čuti, da takega varstva in skrbi, kakoršno je imel, mu nihče ne more nadomestiti. Vem, da Klara ne bo stanovala poleg mene, toda njen navzočnost bi me okrepčala. Slabost in onemoglost se navezuje na varstveno moč tako, kakor se otrok naveže na mater. Prepričan sem, da bi nobena ženska ne storila zame tega, kar je storila Klara, in da bi vsaka rajše ohranila si svoje ugodnosti, nego bi šla rešit človeka. Misle na to, začutim grenkobo v ustih, a v mislih eno ime... Toda to so reči, o katerih je bolje, da jih človek ne spusti v glavo, dokler nima moči, da bi se pričkal z njimi... Klara je spala opravljena na naslonjaču v stranski sobi in pri odprtih durih. Za vsakim mojim pregibom je stala takoj pri meni. Videl sem jo po noči sklonjeno nad mojo posteljo, zlasmi v neredu, pomežikajočo vsled vtrujenosti in bedenja. Sama mi je dajala zdravilo, sama mi podlagala vajšnice. Ko sem jo hotel v trenutkih zavesti zahvaliti, je položila prst na usta, v znamenje, da je zdravnik zabranil mi govoriti.

Ne vem, koliko nočij ni spala. Bila je tako trudna, da je po dnevu, sede poleg mene na naslonjaču, zadremala časih sredi pričetege stavka. Zbudivši se, se mi je nasmejljala, na to pa je znova začela dremati. Po noči je časih zelo dolgo hodila po sobi, hote se ubraniti spanju, toda tako tiho, da sem skozi odprte duri videl njeno senco, premikajočo se

dobrem нравstvenem vedenju in o zmožnosti deželnih jezikov imajo se vložiti pri deželnem odboru do 31. marca 1905.

Velika Sokolova maskarada „V deveti deželi“. — Da lahko že prej naznanimo sl. občinstvu priprave v deveti deželi za slavnostno praznovanje pusta, smo poslali na lice mesta svojega poročevalca, ki se je pa že prvi dan tako naužil mleka, gujati, klobas in medu, da so ga devetodeželani imenovali koj častnim deželanom. Komaj včeraj je prišel toliko k sapi, da nam je poslal poročilo, katero je zelo zanimivo. Z vseh strani sveta pridejo gostje na to lepo slavnost. Celo neki ubožen Arabec je podaril ženo svojem največjemu sovražniku, prodal svoje otroke, zastavil svojo kamelo, samo da se lahko udeleži te slavnosti. Deseti brat se baje gržno jezi, da ni deveti brat, ker bi potem igral veliko ulogo v deveti deželi. Iz Londona sta naročena na deželne stroške dva velikanska avtomata, katera zagotavljata pod častno besedo, da dobi vsaka plesalka svojega plesalca. Otvorjen bo isti dan svečano tudi muzej, ki bo združen najbrže s črno večernico (serata nera) za odrasle moške osebe. Seveda se udeležijo te slavnosti tudi devetodeželani sami v vsej svoji deželanski lastnosti, toda naš poročevalec ni mogel še ničesar iztakniti, kaj in kako. Javil nam je pa, da nas obvesti o pravem času. Na zadnjem občnem zboru devetodeželskega živalstva so sklenili prešički in golobi, da se bodo rodili njihovi potomci za ta dan že pečeni, med tem ko sta zagotovili reki „Mum“ in „Kefir“, da preplavijo svoje bregove za miljo daleč, ne glede na nevarnost, ki preti s tem slavljenjem. Natančnejše podatke prihodnjč, ko odleže nekoliko našemu poročevalcu!

Nemško-slovenski tehniški slovar. — Odbor za izdajo nemško-slovenskega tehniškega slovarja je dal tiskati posebne vzorce za nabiralne listke. Na vzorcih je natančno označena oblika in so določeni vsi podatki, kateri naj se na nabiralni listek zapišejo. Gospodje nabiralci tehniških izrazov in sploh vsi oni, ki so v interesu stvari pripravljeni, podpirati odbor, da se čim prej doseže izdaja prepotrebnegega nam tehniškega slovarja, se tem potomu opozarjajo na navedene vzorce, kateri se brezplačno dobivajo pri Slovenski Matici v Ljubljani.

Zemljiško-knjižni izpiski, ki jih naročajo stranke v tukajšnjem zemljiško-knjižnem uradu, se izdelujejo mnogo prepočasni. Po cele mesece celo morajo čakati stranke na take izpiske; in ker jih ne dobivajo pravočasno, trpijo škodo. Merodajni činitelji naj se torej pobrigajo, da se tako počasno uradovanje zameni nemudoma s hitrejšim!

Prijazen postajenačelnik. — Prijatelj nam piše: Večkrat se je že bralo o odurnosti ajdovskega postajenačelnika.

Tu Vam navedem še en tak slučaj, ki kaže tega moža, kako sovraži našo narodnost. Pretekli teden je hotel kupiti nekdo vožni listek do postajališča „Kamnje“; ker pa ni imel drobiža, je dal krono. „Dvajset krajcar!“ se ob stenih. Enkrat, ko je bila pri meni, ne vede, kako jo naj zahvalim, sem dvignil njeno roko k ustom. Tedaj se je ona urno sklonila in mi poljubila mojo, predno sem vtegnil umakniti jo. Ali treba je vedeti, da nisem znal biti zmerom hvaležen do nje. V boleznih človeka marsikaj draži — mene pa je zlasti dražila njena visoka rast. Čutil sem do nje nekako mržnjo radi tega, ker ona ni taka kakor Angelica. Izviralo je to bržčas iz tega, da sem se v teku časa privadil priznavati mičnost in tepoto v toliko, v kolikor je bila z mičnostjo in lepoto nje v sorodstvu. Časih, ko sem zrl na Klaro, me je dražilo neko posebno notranje čutilo, da je ona lepa ne radi tega, ker jo je narava hotela nalašč napraviti lepo, ne vsled prava plemena, marveč po nekem srečnem slučaju. V ostalem mi je lepa ženska glava delala že večkrat podoben vtis. V takih rečeh je senca tako neznatna, da jo opazijo le zelo spretni in občutljivi ženci.

Bili so vendar trenutki, zlasti po noči, ko sem zroč na Klarino shujšano, zmanjšano in od bedenja uvenelo lice, se mamil, češ, da gledam ono... Godilo se je to zlasti takrat, kadar je sedela v mraku nekoliko proč od moje postelje. K tej omami mi je pomagala vročina in bolni možgani, katerim ni ničesar nemogočega. Časih sem govoril povsem zmedeno — Bog, da bi bil poginil! — ter klical Klaro z imenom nje in se razgovarjal z njo, kakor z ono. Spominjam se tega kakor v snju.

Dne 17. vinotoka.

Bankir B. mi je doposlal nekoliko tetinih pisem. Teta me povprašuje po mojih namenih glede prihodnosti. Piše celo o mlatvi, samo o ljudeh v Ploševu ne piše ničesar. Ne vem niti tega, ali še živé, ali so že pomrli. Kako čuden in dražljiv način pisanja pisem! Mene gotovo močno zanima mlatev in vse ploševsko

zareži postajenačelnik nanj, ko mu hoče dati listek. Takoj je mislil, da ne vidi krone. Ko mu pa pokaže na krono v okencu, se zopet zareži: „dvajset krajcar, jaz nimam za menjat, pojte menjat!“ Potnik je bil v zadregi, ker med sopotniki ni imel nobeden, da bi menjal krono; vlak pa je imel kmalu oditi. K sreči pa je našel znanca, da mu je posodil 40 vinarjev, da si je mogel kupiti listek, drugače bi bil moral ostati v Ajdovščini.

To bi pa še ne bilo toliko. Ko je pa prišel zopet k blagajni, je videl, kako je postajenačelnik nekemu nemški govorečemu gospodu prav prijazno menjal bankovec 10 kron za plačilo listka do Gorice, ter mu ni manjkalo drobiža. Torej brez znanja nemščine se ne more brez lastne škode potovati po Vipavski železnici.

Ali bi ne bilo že čas, da se odpravi taka predrznost ter da se premesti kam drugam med Nemce takega nemškutarja.

Ali nima upravniki svet prita-kih rečeh nič besede? Proti zagrizenemu Nemcu ne, pač pa proti prijaznemu bivšemu dornberskemu postajenačelniku g. Marinku, ki je bil vsem priljubljen, le pri nekem gospodu nuncu ne. Tega so takoj premestili. — Krivice, ki se godijo ljudstvu, jim niso nič mari.

Lahi iz mesta prihajajo prav radi v naše slovenske okoličanske vasi. Tu se zabavajo med Slovenci čisto svobodno, nihče jim ne stori nič žalega. Veseliti se smejo svobodno in peti, kakor jim je ljubo. Prav je tako! Mi povdarjamo vedno potrebo sporazumevanja in medsebojnega prijateljstva. — Ali vzemimo slučaj: V nedeljo je pela večja družba iz Podturna v bližnji okoličanski vasi, seveda laško, zabavali so se lepo, storil jim ni nikdo nič, vse mirno. Tako je prav. Sedaj pa vprašamo: Če bi prišlo par fantov in deklet v Podturen v kako gostilno ter bi peli lepo slovensko in se zabavali — kako bi se jim godilo?! Najbrže bi odnesli krvave glave! — Lepega, dostojnega ravnanja in manire naj se učijo Lahi od Slovencev!

Laški napis na svetu občine Št. Andrež. — Ob novem mostu pri Barki stoji na svetu, ki pripada slovenski občini Št. Andrež, neki laški napis, katerega je postavil tje menda goriški magistrat. Tam naj se odlagajo nerabne reči, odpadki itd. Ali je postavil ta napis magistrat na svojo roko ali v sporazumljenju s štandrežkim županstvom, ne vemo, vsekakor pa ni prav, da stoji tak napis na čisti slovenski zemlji. Županstvo v Št. Andrežu je dolžno, poskrbeti, da če je tam res tak napis potreben, naj bo slovenski. Goriški magistrat bi ne pripustil na nikak način županstvu v Št. Andrežu v nasprotnem slučaju postaviti slovenski napis. To je jasno, zato ravnamo se po Lahih! Proč z laškim napisom s slovenskih tal!

Radi električne razsvetljave je prišlo do nasprotstva med goriškim magistratom in tvrdo Ganz & C. Faidutti je v zadnji seji interpeli-

ral v tej stvari, na kar je povedal župan, da po členu 5. pogodbe med občno in tvrdo, ima plačevati mesto svoto 27.000 K na leto; izplačuje se v mesečnih obrokih. Z električno razsvetljavo pa je naraslo stroškov na 35.000 K. Ker tvrda ni zadostila obvezi, da ni zamenila petrolejke s svetilkami plinovimi ali električnimi, radi tega mesto noče plačevati poviška. Plinarna je do 3. aprila 1904. dobivala mesečne svote, nanašajoče se na 27.000 K letno, od takrat naprej pa ni prišel nikdo več po denar. Zastopnik tvrde je dr. Egger, ki je sedaj predložil pobotnico za 20.352-50 K, katera svota se mu je takoj izplačala. Tvrda pa hoče imeti še 18.322 K. Baje skuša župan popraviti vse to prijateljskim putem — ali nam se zdi, da napravijo najbrž kaj takega, da pride občina v nepotrebne stroške!

Za „korso“ na pustni torek so dovolili v zadnji seji mestnega sveta svoto 200 K, in sicer je prosilo za „podporo“ društvo „Progresso“, katero ima nalogo, prirediti dostojen „korso“.

Nekoga laškega profesorja na tukajšnjem ženskem učiteljskem dolžijo, da po dolenja priimke laških kandidatij. Malo verjetno! Morda je rekel kateri, naj piše svoj priimek tako, kakor ga mora pisati, ker je znano, da laške kandidatije s slovenskimi priimki pišejo iste le po laški šegi, čeprav bi morala katera pisati priimek nepopačen. Da je rekel kaj takega, bi bilo končno še mogoče verjetno. — Kadar se zgodi kaka taka reč, takrat se vselej vzdigne v seji mestnega sveta onorevole Pinavčig ter s sveto jezo povdarja nevarnost za italijanstvo. Tako je storil tudi v zadnji seji ter pozval župana, naj varuje laške kandidatije pred slovensko nevarnostjo. Župan se bo seveda informiral — in ravnatelj, ki je vedno hlapčevsko pokoren laški komandi, najbrže ukaže, da ne sme nobena kandidatinja odslej pisati svojega priimka n. pr. s „pipo“!

Lunin mrk. — Marsikdo bi bil rad gledal lunin mrk v nedeljo zvečer, ali videlo se ni nič, ker je bilo nebo zastrto z oblaki okoli in okoli.

Led se je udril. — V takozvanem „Hilnteichu“ pri Gorici je napravljeno drsališče. Letos ob hudi zimi je bilo ugodno za drsalce, ker so se mogli res dlje časa drsati. Zato pa so tudi to priliko izkoristili. Jedni so se drsali, drugi pa so vozili po ledu svoje nežne oboževanke. V nedeljo se že ni čutilo več takega mraza, zato je bilo že nevarnejše spuščati se na led. Dve dekleti iz Podturna M. Padovan in J. Lutman je vozil po ledu neki mladenič. Kar se je udril led pod njimi, in zdrsnili so v vodo. S težavo so jih drugi, ki so priskočili na pomoč, spravili iz nevarnosti.

Novo društvo v Mirnu. — Osnovale se je novo društvo z imenom pevsko in bralno društvo „Miren“. Predsednikom je bil izvoljen Vuk Henrik, podpredsednikom Blažič Lovrenc, tajnikom Florenin Just, blagajnikom Vuk Fran, knjižničarjem Petejan Josip; drugi odborniki so še Čotič Janez, Pahor Anton, Pahor Dom. in Podgornik Andr. Društvo priredi drugo so-

boto plesni venček v dvorani Budihnovi, in sicer na korist knjižnici novega društva. Društvu je namen petje in izobrazba.

Bralno in pevsko društvo „Kras“ v Opatjenselu vabi na predpustno veselico, katero priredi v nedeljo dne 26. februarja 1905. v prostorih gosp. And. Jelena. Vspored: 1. Parma: „Mladi vojaki“, koračnica, svira godba. 2. F. Cimperman: „Na planine, na planine“, poje možki zbor. 3. B. Ipavc: „O mraku“, svira godba. 4. A. Nedved: „Na straži“, poje možki zbor. 5. H. Volarič: „Venec slovanskih pesmi“, svira godba. 6. Igra: „Ne udajmo se“, kratkočasnica v enem dejanju. 7. B. Ipavc: „Domovini“, svira godba. 8. H. Volarič: „Nos“, šaljev zbor. 9. Ples, po polurnem odmoru. Začetek točno ob 3. uri popoldne. Svira bode godba iz Mavhinj. Vstopnina: Za neude k veselici 40 vin., k plesu 2 K. — Sedeži: I. prostor 60 vin., II. prostor 30 vin. K obilni udeležbi uljudno vabi — odbor.

Bralno in pevsko društvo „Čaven“ v Skriljah vabi k rednemu občnemu zboru, kateri bode v nedeljo dne 26. t. m. v prostorih g. Ant. Vrčona v Skriljah ob 4. uri popoldne. Dnevni red po pravih. K obilni udeležbi uljudno vabi — odbor.

Društvo za varstvo kazencev je zborovalo v nedeljo na okrogni sodnji. 17 iz zaporov izpuščenim se je dalo podpore v denarju, obleki, s preskrbljenjem dela. 4 družine zaprtih so dobile podporo. Število mladih kazencev se množi; vzroki so različni. Društvo obrača posebno pozornost na nje. Predsednik je vit. Catinelli, podpredsednik vit. Finetti, tajnik dr. Snider, blagajnik Resberg. Doslej je bil tajnik drž. pravdn. namestnik Jeglič, ki je pa odklonil zopetno izvolitev.

Oglbajte se farovski posojilnici! — V Koj-skem v Brdih obstoji posojilnica, pri kateri je župnik Marinič v s. e. Trije posestniki so bili poroki nekemu drugemu posestniku v občini. Župnik mu je odšel posojilo. Dva izmed teh porokov sta videla, da se dolžnik slabo ravna, in ker sta se začela bati, da bi morala slednjič še plačevati za njega, sta šla nekoga dne k župniku povedat, da ne bosta več poroka. Župnik je poklical dolžnika ter mu rekel, naj plača, in pa karal ga je, češ, zakaj si je preskrbel tako slabe poroke; naj si preskrbi druge. Na to je rekel obema porokoma: Zdej sta „fraj“. Moža sta odšla v mislih, da sta dobro opravila ter da sta res prosta vsakega poročstva. Pet let je bil mir, pet let jih ni prašal po nobeni reči, sedaj pa ko je šlo dolžnikovo posestvo na dražbo, sta bila pa kar nakrat ta dva pozvana, naj plačata, če ne bo tožba. Rekla sta seveda, da ne plačata, ker sta se pač odpovedala poročstvu in je rekel župnik, da sta „fraj“. Prišlo je res do tožbe in obravnave, pri kateri pa sta bila oba obsojena plačati kapital in obresti od leta 1902.

Pri dolžniku bi se bilo že lahko še dobilo v poravnavo dolga, dokler je bil čas, ali župnik se za to ni brigal, marveč je prijel poroka sedaj, ko ni bilo drugega pota več, da

gospodarstvo. Odpisal sem takoj, in nisem znal skriti nezadovoljnosti.

Dne 17. vinotoka.

Danes mi je bila doposlana brzojavka Kromickega, naslovljena v Varšavo. Teta, namesto da mi sporoči njeno vsebino, jo je zaprla v ovitek in mi jo poslala po pošti. Kromicki prosi, naj radi rešitve svojega denarja in vse njegove usode dopošljem še petindvajset tisoč rubljev. Ko sem jo prečital, sem skomignil z rameni. Kaj more sedaj meni biti mar Kromicki in moj denar! Naj propadeta. Ko bi bil Kromicki vedel, iz kakih razlogov sem mu prvič priskočil na pomoč, ne bi sedaj pozelel ničesar. Naj le prenese svojo izgubo tako mirno, kakor jaz prenašam svojo. V ostalem ga pričakuje velika novica, ki mu bo služila v tolažbo. Radujta se, kolikor hočeta, imejta otroke, kolikor je vama drago; akp pa zahtevata od mene, naj mislim na vajino usodo — pa v resnici preveč zahtevata.

Ko bi me ona vsaj ne bila žrtvovala s takim brezobzirnim egoizmom tako imenovanim svojim načelom!... Toda dovolj o tem, ker se mi možgani prevračajo v glavi. Naj mi bo dovoljeno vsaj v boleznih ležati mirno...

Dne 20. vinotoka.

Ne! Našli so me tudi tukaj. Že od dveh dnij nimam miru; znovič se z rokami grabim za glavo, da se mi ne bi razpočila od tega vrtila, ki se vrti v njej. Mislim znovič na Plošev, na njo — in na to praznoto v bodočnosti. Kako je to osupljiva stvar, kadar komu zmanjka tega, od česa je poprej izključno in edino živel. Ne vem, ali je moj duh po boleznih oslabil, toda ne razumem raznih pojavov, katere opažam v sebi. Evo, zdi se mi, da je moja nevoščljivost preživela mojo ljubezen.

In to je dvojnotera nevoščljivost, namreč ne le za dejstva, marveč tudi za čutila. Prav vse se trga v meni pri pomisleku, da to dete, ki ima priti na svet, mi odvzame Angeličino srce za zmerom, in kar je še več — za kar mi je tudi največ mar — nakloni miga Kromickemu.

Jaz bi te ženske, ko bi bila prosta, že sedaj več ne hotel, toda ne morem prnesti dopuščenja, da bo ona ljubila moža. Ostanek svojega življenja bi dal za to, ko bi je nihče v življenju več ne ljubil in ona nikogar. Pod tem pogojem bi še vtegnil ostati v življenju. —

Dne 21. vinotoka.

Ako me ta način, ki mi roji po glavi, ne reši, pa se znovič vgreznem v kako bolezen, ali pridem ob pamet. Torej tudi obračunam s seboj! Kaj mi še pripada v življenju? — Nič! Kaj me čaka? — Nič! Ako je tako, pa se res ne nahaja noben vzrok, zbog katerega ne bi imel podati komu sebe v dar, kaj ar zamore tak dar osrečiti? Za svoje življenje, za svoj čut, za sposobnosti, za samega sebe ne bi dal sedaj treh počenih grošev; vrhu tega ne ljubim Klare, toda ako ona mene ljubi, ako vidi v meni največjo srečo, pa bi bila to okrutnost, odtegniti ji to, kar jaz sam tako malo cenim. Začutil bi samo dolžnost povedati ji, kdo da sem, da bi vedela, koga jemlje. Tem huje za njo, ako se ona tega ne prestraši — toda to je njena stvar.

Mene v tem namenu mami samo ena reč, namreč ta, da se s tem še poveča brezno, kakoršno me loči od one ženske. In pokažem ji, ako je ona razkopavala to brezno od svojega obrežja, da znam to od svojega storiti tudi jaz. Takrat bo že konec ob koncu, ker še danes mislim na njo. Vidim in nekako ježno potrjujem to.

bi prišla posojilnica do denarja; prijel je poroka, katerima je rekel pred leti, da sta „fratja“, da torej nista več poroka.

Zanimivo je, da je pred sodnijo trdil župnik, da je še le tretji pri posojilnici ter da nič ne komandira, dočim vesta poroka, da sta imela opraviti le z njim, da je on vso to reč vodil ter tudi denarje štel. — Tako ravnanje z ubogim kmetom so obsoja samo ob sebi, je pa tudi dober nauk, iz katerega zveni glas: Ogibajte se farovških posojilnic!

Da je zastopal Mariničeva „kaso“ katoliški odvetnik dr. Frančišek Pavletič, menda ni treba še posebej omenjati. Poroka je zastopal „Luzzatin“, ki je velik prijatelj — klerikalcev.

Konečno omenjamo še, da je bil župnik radi takega ravnanja v zadnjih dneh stokrat in stokrat prekleto, pa jih je slišal tudi na lastna ušesa take, da jih bo pomnil svoje žive dni.

Štampilje iz kavička vseh velikostij in oblik (v medaljonih, svinčnikih itd.) s poljubnim besedilom izdeluje Josip Krmpotič v Palju Piazza Carli št. 1. Ter pošilja naročila franko na dom. Naročila sprejema tudi „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček, kjer so na razpolago vzorci štampilj.

Sedaj pošiljajo Klančiča v boj. — Dobili smo in priobčujemo:

„Slavnemu uredništvu „Soča“ v Gorici.

Vsled poziva, zapopadenega v 13. štev. Soče med raznimi in domačimi vestmi pod naslovom „Sedaj pošiljajo Klančiča v boj“ izjavljam ter zastavljam za resnico te izjave svojo častno besedo, da se je gospod poslanec dr. Treo zares zgrazal nad tem, da se tako važen načrt zakona, kakoršen je načrt novega občinskega zakona stavi na glasovanje brez razprave, a ko se je glasovalo, se je tudi on vzdignil in se s tem pridružil svojim tovarišem. Na me je naredilo utis, da je bil sicer nasproten takemu sumaričnemu postopanju, da je pa glasoval pod pritiskom strankarske discipline.

Ker ste me pozvali, pričakujem zanesljivo, da moja izjava tudi priobči.

Z odličnim spoštovanjem.

V Podgori, dne 20. februarja.

Ant. Klančič.

Opomba uredništva: Sedaj čujemo glas g. poslanca Klančiča na našo notico, katero smo napisali brez vsakega vplivanja odkodersibodi, le za to, da pridemo s to rečjo na vse strani na čisto. Mi nič ne dvomimo nad tem, da hoče g. Klančič govoriti resnico, ali njegova trditev mora sloneti na zmoti, ki obstoji v tem, da je mislil, da se je takrat še glasovalo, ko se je dvignil dr. Treo ter ogorčen zaklical: „pojte se solit z Vašo politiko: tak zakon se sprejema en bloc!“ Ko se je glasovalo, se je videlo na galeriji čisto razločno, kdo je glasoval za sprejetje, kdo ne, kdo se je dvignil, kdo obsedel. Med tistimi, ki so sedeli, je bil dr. Treo. Gosp. Klančič

sedi tik njega, navadno se ne ozira nikamor, sedi nepremično in gleda pred se. Glasovanje se je izvršilo hitro, in če se je dvignil na to dr. Treo, ter zaklical navedene besede, pač ni glasoval, marveč le dal duška svojemu ogorčenju. Vrh tega bi bilo nesmisel glasovati in zgrazati se! Dr. Treo je postopal popolnoma korektno, Klančič pa prišteva to, da je vstal tik za glasovanjem, ter se zgrazal, še za glasovanje. Pač ni videl, da je dr. Tuma takrat že sedel. Kdor ve, kako na tesnem sedijo naši poslušci v zbornici, more presoditi, da poslanec recimo na Klančičevem mestu ne ve, ali drugi poslanec na levo od njega, v tem slučaju na mestu dr. Tume, sedi ali stoji, če poslanec tik njega stoji, on sam pa sedi. Na taki zmoti sloni Klančičeva trditev. Poročevalec „Gorice“ je poročal resnico, da dr. Treo ni glasoval, istotako trdi naš poročevalec, in tudi iz poročil v laških listih je razvidno, da dr. Treo ni glasoval za nov občinski red...

V ostalem pa je že samo ob sebi umevno, da tak moč, kakor je dr. Treo, ne bo javno govoril neresnice! Pripomniti moramo še, da so kleriki v vseh slučajih pazili najstrožje, kako glasujejo napredni poslanci, in so to tudi točno poročali. Lani so govorili resnico, da dr. Treo ni glasoval, sedaj trdijo pri „Gorici“ drugače — ker jim tako kaže! In govorili bodo pri „Gorici“ še dalje neresnico, pa če bi se imela taka polemika vleči skozi leta. Zato je od naše strani s tem konec polemike.

Duhovnikom se povisajo plače. — Med razgledom po svetu smo že omenili, kako si hočejo duhovniki povisati plače, kako so predložili razne petitije državnemu zboru in kako se je pokazala na Dunaju naklonjenost za „uravnavo“ kongruje. Za svoje „težnje“ so našli večino celo v poslanski zbornici. — Najmoštri hočejo imeti 2400 K plačo, vsakih 5 let 400 K več, seveda poleg tega bero, denar za maše, pogrebe itd., kakor doslej. Kaplani hočejo imeti 1200 K, 5 petletnic po 400 K, pa vse drugo, kakor doslej. Prav izdatno si hočejo povisati plače, da bo še več ošabnosti po farovžih, da bodo še lažje politikujoči pritiskali ljudstvo, iz ljudstva izsesavani denar naj služi še v večji meri potom farovške politike v poneumnevanje ljudstva ob obilni dobi kapljici in mastni pečenki. Pa še za druge „špase“ bo več kot preveč! Zato pa se takó poganjajo pri volitvah, da naj se voli le katoliške moze, ker ti katoliški moze so vedno pripravljeni glasovati za povišek plače gospodnuncem — ljudstvo se le slepari s takimi „zastopniki“. Poslanci, ki glasujejo za tako povišanje, so zastopniki farovžev in farovške politike! — Če bi potrebovali duhovniki res povišanja plače, bi bilo prav, da se jim zviša, ali tega ne potrebujejo, to je jasno vsakomur. So stanoviti, ki stradajo, pop pa naj se le redi! — Kaj takega je mogoče še v Avstriji! Se vidi, kako smo potrebni francoskih časov!

Imenovanje. — Okrajni komisar v Gradi-

šču ob Soči dr. B. Karminski je imenovan nametništvenim tajnikom.

Dovozna cesta na goriški kolodvor. — V zadnji seji mestnega sveta goriškega se je sklenilo, obrniti se do vlade, da zgradi dovozno cesto na novi kolodvor na Blanci. Mesto prispeva z 80.000 K, kolikor je dovolil tudi deželni zbor. — S to cesto tako mečkajo, da se nam zdi, da bo vse drugo pri železnici prej gotovo, ta cesta pa utegne biti zadnja!

V Lokavcu prirede v soboto dne 25. t. m. „Jour-fixe“ v županovi gostilni. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

Grof Monte Cristo. — Roman „Brez dogme“ iz peresa slovečega poljskega pisatelja Sienkiewicza gre h koncu. V par številkah konča. Dejo je velika psihološka študija.

Za tem romanom začnemo priobčevati sloveče delo priljubljenega francoskega pisatelja Dumasa: Grof Monte Cristo. Delo je obsežno, pa skozi in skozi zanimivo; zato smo že naprej prepričani, da razveseli ta novi roman vse zveste čitatelje in čitatelje naših podlistkov. Ker je delo precej raztežno, bomo prinašali v vsaki številki kolikor le mogoče dosti podlistka.

Zgubljena je bila zlata ura od kavarne „Central“ do „Trg. Doma“. Kdor jo je našel, naj se oglasi na tuk. policijskem uradu, kjer dobi postavno nagrado.

Bralno društvo na Gradišču pri Renčah priredi v nedeljo dne 26. t. m. plesno veselico v prostorih g. Josipa Žnidarčiča, po domače v Gradu. Svirati bode oddelek prvaške godbe. Začetek ob 4. uri pop. K obilni udeležbi uljudno vabi.

Protin
revmatične
bolečine
Zoltánovo mazilo
toli priznано kot najbolje mazilo se do-
giva v vsaki večji lekarni, steklenica
K 2.— Razpošilja po pošti
lekarna Zoltán, Budimpešta,
V. Szabadságtér.

Vojna med Rusi in Japonci.

O boju pri Sandepu.

Obolevšev poročila o boju pri Sandepu „Ruskemu Slovu“ iz Mukdena: Japonci priznavajo, da so bile njih izgube v boju pri Sandepu zelo velike. Značilno pa je, da so bile izgube vsled artiljerijskega ognja na obeh straneh zelo neznatne. Maršal Ojuma je izražal, da znašajo te izgube na japonski strani samo osem odstotkov. Pri nas so izgube vsled japonskega artiljerijskega ognja še manjše. Vse kaže na to, da je japonska artiljerija, ki nam je povzročila pri Tjurenčenu, Vafankovu in

Liaoangu toliko žrtev, izgubila svojo važnost in svoj pomen. Našli smo proti japonskemu artiljerijskemu ognju uspešna protisredstva.

Japonski oddelek uničen.

Dopisnik lista „Rus“ poroča, da je bil japonski oddelek, ki je pred nekaj dnevi porušil rusko železniško progo severno od Mukdena, 15. t. m. zajet in do zadnjega moža uničen. Po informacijah istega dopisnika operira sedaj v Mongoliji okoli 3000 Japoncev, ki so razdeljeni v več čet, ki skušajo razdejati mandžursko železniško progo.

Ruske izgube.

„Ruski Invalid“ je dobil od sanitarnega načelnika mandžurske armade iz Sahetuna te le podatke o ruskih izgubah: Od začetka vojne do 14. prosinca t. l. se je poslalo v Harbin, Čito, Stretensk, Habarovsk, Nikol'sk in Vladivostok 1710 ranjenih in 2308 bolnih častnikov ter 53.890 ranjenih in 72.531 bolnih vojakov, skupaj torej 130.439 oseb. V tem času je v bolnišnicah umrlo 45 ranjenih in 62 bolnih častnikov ter 1231 ranjenih in 2668 bolnih vojakov, torej skupaj 4007 oseb. Za službo nesposobne se je spoznalo 6674 ranjenih in 11.248 bolnih vojakov. V Irkutsk in v Rusijo se je poslalo: 559 ranjenih in 670 bolnih častnikov ter 4121 ranjenih in 4079 bolnih vojakov, torej skupaj 9429 oseb. 14. prosinca pa je še v bolnicah: 152 ranjenih in 634 bolnih častnikov ter 4953 ranjenih in 15.815 bolnih vojakov, torej skupaj 21.554 oseb. Od ranjenecv in bolnikov se je vrnilo k armadi 1896 častnikov in 75.821 vojakov, skupaj torej 77.717 oseb.

Gripenberg o bojih pri Sandepu.

Zastopnik „Novega Vremena“ se je v Peterburgu razgovarjal z Gripenbergom o bojih pri Sandepu. General je dejal, da je Kuropatkin vedel za njegove operacije. Njegov cilj je bil Sandepu in Hajkontaj. Dne 25. jan. sem zasedel z eno brigado prvega voja Hajkontaj, a od jugs se me obšli Japonci, prišel sem v križni ogenj ter se umaknil na svojo pozicijo. Zvečer 25. jan. sem zapovedal, to pozicijo za vsako ceno vzdržati. — Bitka je trajala od ranega jutra do poznega večera; umaknili se nismo ni za eno ped. Pokazalo pa se je, da je moje levo krilo preslabo, vsled tega sem prosil pomoči Kuropatkina, ki je imel 60 bataljonov. Kuropatkin je to prošnjo odbil, ker so Japonci demonstrirali v centru. Ako bi mi bil Kuropatkin poslal pomoč, bi bila japonska armada obkoljena od trdnega obroča armade 100.000 oseb. Japonci niso bili v nevarnosti le od jugozahoda, ampak tudi direktno od juga vsled naše konjenice. Japonci so izprevideli nevarni svoj položaj, borili so se obupno ter izvršili dne 28. januarja med 10. in 12. ure štiri obupne napade, ki smo jih pa tako sijajno odbili, da morem govoriti le o zmagi svojih ljudi. Ob eni uri pa pride povelje Kuropatkinovo, iti nazaj. Kuropatkinovo povelje je name napravilo tako moreč vtis, da sem se ga bal naznaniti zmagonosnim svojim četam. V noči na 29. t. m. smo šli krvavečega srca nazaj; nobenega ranjenca,

Dne 23. vinotoka.

Klara včeraj ni dospela in danes, do te ure, to je do večera, še ni došel njen odgovor. To je tim čudnejše, ker je doslej pisala vsaki dan, povprašuje po mojem zdravju. Njenemu molčanju se ne bi čudil, ko bi mogel misliti, da bo omahovala vsaj deset minut.

Potrpežljivo hočem čakati — bolje bi vendar storila, ako ne bi odlašala. Znano mi je le to edino, da ko bi moje drugo pismo ne bilo odposlano, bi bil morda poslal drugo temu podobno, toda ko bi poprejšnje bilo mogoče umakniti, pa bi ga bil verjetno umaknil.

Dne 24. vinotoka.

Evo, kaj mi piše Klara:

»Dragi moj gospod Leon! Po prejemu vašega pisma sem bila vsa omamljena od sreče, in hotela sem se takoj vrniti v Berlin. Toda prav radi tega, ker vas zelo globoko ljubim, sem poslušala glas, ki mi je dejal, da največja ljubezen ne sme biti največji egoizem; in da mi ni dopušteno žrtvovati vas sami sebi.

»Vi me ne ljubite, gospod Leon! Dala bi življenje za to, ko bi bilo temu drugače — toda vi me ne ljubite. Vaše pismo je le naval hvalečnosti in nekake obupnosti. Od časa prvega najinega srečanja v Berlinu sem zapazila, da vi niste zdravi niti srečni — in kako močno sem se vznemirjala radi vas, naj vam služi v dokaz to, da dasi ste se poslovili od mene in mi napovedali svoj odhod, sem vendar poslala v hotel služabnika poizvedovat, ali ste res odšli, in delala sem to tako dolgo, da sem poizvedela, da ste bolni. Potem, oskrbuje vas ob času bolezni, sem se prepričala, da je moja bojazen bila opravičena, in da imate skrito nekako veliko razžaljenje, ali pa ste doživeli nekako tako veliko prevaro, po kateri se navadno človeku omrzi življenje. (Dalje pride.)

Mogoče, da je to že sovrašтво, toda to še ni malomarnost.

Gospa Kromicka je gotovo sodila, da silim od nje radi tega, ker moram — jaz pa ji dokazem, da tako hočem. A mislim si, da čim debelejši zid postavim med naju, tembolj mi jo on zasloni, tem poprej in temeljitejše jo pozabim.

Kar se tiči Klare, ponavljam, da je ne ljubim, toda znano mi je, da me ona ljubi. Vrh tega sem ji dolžan hvaležnost. V boleznih sem imel take trenutke, da sem njeno čuvanje nad seboj imenoval v duhu nemško sentimentalnost, toda do takega sentimentalizma se ona ne bi pospela. Bilo bi vendar bolj vredno te visoke cene, dati umreti človeku brez pomoči, nego ga zagledati brez ovratnika, ker taka predprava pripada le zaročencem. Klara se ni zmenila za nič; radi mene je zanemarila godbo, izpostavila se trudu, bedonju, brčkone tudi obrekovanju ter vstrajala pri meni.

Napravil sem gledé nje dolg in ga plačam. Plačujem ga slabo in s slabo vero, ker se žrtvujem radi tega, da sam sebe dosti ne cenim, da mi sedaj za vse ni dosti mar, in da sem samo človeška črepinja, ne pa človek. Ker pa ona to črepinjo ceni bolj nego lastno življenje — naj torej ona pripada njej.

Edina teta se bo čutila razžaljeno; to zadá rano njenim národnim in rodnim čutilom. Ko bi pa teta vendar mogla čitati, kaj se je zgodilo v poslednjem času v mojem srcu, rajše bi me videla s to v zakonu nego z ono v ljubavni zvezi. V tem obziru nimam najmanjšega dvoma.

Kaj za to, da so bili predniki Klare brčkone tkalci! Jaz nimam nikakih načel, imam samo živce; moji slučajni nazori pa so rajše liberalni. Že dolgo si mislim, ako so ljudje, priznava je liberalna načela, po-

gostoma še bolj omejeni, nego konservativci, pa so vendar liberalna načela sama na sebi širša od konservativnih ter se bolj strinjajo z učenjem Kristusa — kar mi je v ostalem vse eno.

Toda o teh obzirih se celo ne splača govoriti. Šele v nesreči se čuti vsa njih ničevnost.

Nehoté mislim neprestano, kako Angelica sprejme novico o mojem sklepu? Tako sem se navadil čutiti vse ž njo vred, da mi je ostala še ta bolestna razvada.

Dne 22. vinotoka.

Danes v jutro sem odposlal pismo Klari. Odgovor prejmem jutri — ali mogoče, da Klara sama pride semkaj še nocoj.

Popoldne mi je bila doposlana druga brzojavka Kromickega. Kolikor obupa more obsegati nekoliko vrstic, toliko se ga nahaja v njej. Ondi se je moralo obrniti vse na najslabše, kajti nisem se nadejal, da bi moral polom priti tako kmalu. Došlo so brčkone nepričakovano okoliščine, katerih ni slutil niti sam Kromicki.

Zguba, ki me je doletela, ni prizadjala velike škode mojemu premoženju — in navzlic tej izgubi ostanem več nego premožen človek — toda Kromicki!...

Čemu se imam mamiti? V mojem srcu se nahaja kotiček, v katerem se je izlegla zadovoljnost vsled tega poloma. Da bodo ti ljudje imeli v bodoče ob čem živeti, za to se imajo zahvaliti le teti, katera, kakor sama pravi, je upraviteljica premoženja Ploševskih.

Med tem nisem niti namenjen odgovarjati Kromickemu. Ko bi se pa vendar pripravil k temu, čestital bi mu namesto odgovora k potomcu. Potem bo kaj drugega! — potem dam obema kruh — celo obilen.

nobenega zlomljenega bajoneta nismo pustili. V onih trenutkih sem se odločil, da moje bitvanje na bojišču ni več mogoče. Drugo jutro sem prosil za odslovljenje.

Zrakoplov.

Iz Mukdena poročajo, da Rusi z uspehom rabijo zrakoplove. En batalijon je namenjen zrakoplovstvu. Ko se je dvignil balon dne 10. januarja, so ga opazili Japonci in so streljali za njim s topovi. 16 šrapnelov se je razletelo okoli njega, a mu niso naredili nikake škode. Z zrakoplova so pa Rusi opazili japonske postojanke, o katerih prej niso vedeli. Pripovedujejo, da je v mrazu jako težavno delovati v zrakoplovu in da sonce jako blišči v i.

Utrjevanje ob reki Šaho.

Rusi so zgradili vojaško železnico, ki spaja Fušun-Jenling z drugim Fušunom ob gornjem toku reke Šaho. Rusi delajo tako, da bi lažje zajeli desno krilo Kurokijevo. Kuropatkin nadaljuje z utrdbami na vseh svojih pozicijah.

General Steselj

je došel v Carigrad v nedeljo. Takoj ob prihodu je izročil ruski poslanik častnikom uradni list, kjer je priobčeno, kaka odlikovanja jim je podelil car. V imenu sultana je pozdravil Steslja vrhni turški ceremonijer. Steselj je odpotoval zvečer.

Hunguzi

se pojavljajo v Mandžuriji v velikih četah. Nalogo imajo ponajveč razruševati železniške proge. Organizirajo jih Japonci. Utegne jih biti okoli 11.000. Pri Gungšulinu je prišlo radi železniške proge do ostrejšega spopada. Sprva so Rusi pregnali Japonce, potem pa so se ti okrepili, na kar so se morali Rusi premoči umakniti.

Putilovski grič.

Dne 14. in 15. t. m. so obstreljevali Japonci ruske pozicije na Putilovskem griču, in sicer z ozempalčnimi topovi in 250 funtov težkimi granatami, iz česar je razvidno, da so Japonci že spravili na bojišče svoje oblegovalne topove izpred Port Arturja. Rusi so pregnali Japonce iz 4 vasij, katere so zažgali. Poroča se še tudi o več manjših spopadih, ki pa niso posebne pomena.

Ruska konjenica.

Preko Fuzana poročajo o novih operacijah ruske konjenice, in sicer proti japonskemu desnemu krilu. — Podrobnosti niso znane.

Kam sta izginila francoski in nemški ataše iz Port Arturja?

„Könische Zeitung“ priobčuje iz Čifua z dne 11. t. m. to-le brzojavko: Danes so tu prijeli dva Kitajca, ki sta priznala, da sta oropala nemškega in francoskega atašaja, ki sta meseca avgusta na neki kitajski džunki odpotovala iz Port Arturja in nato izginila brez vsakega sledu, ju ubila in vrgla v morje.

Razgled po svetu.

Zadnje vesti. — Trepov, generalni guverner v Petrogradu, je baje odstopil. — V Mandžuriji se pričakuje nova velika bitka. Japonci nadaljujejo z ofenzivo pri Čingščengju. — Vojni svet ruski je baje odločil, da se Kuropatkin odpokliče. — V ogrski zbornici je izvoljen predsednikom Košutovec Julij Justh.

Državni zbor. — V večerajnji seji je bila vložena zahteva za izročitev poslanca Sternberga, ki je poročevalca „Narodnih listov“ cesarskega svetnika Penizka na koridoru pretepel. Med interpelacijami je Maifattijeva radi Tržačana F. Vidusso, ki je bil dlje časa v preiskovalnem zaporu. Zbornica je nadaljevala v drugem branju razpravo o zakonskem načrtu gledé novincev.

Veliki knez Sergij umorjen. — Brzojavke o umoru pravijo: Poročilo o umoru velikega kneza Sergija je carja silno pretreslo. Carju so o dogodku natančno poročali. Iz carjeve okolice se javlja, da se je car moral opreti na mizo ter je vskliknil: Ubogi Sergij! Carici, ki je radi obolenja careviča sama bolehnala, prikrivajo še vest o dogodku.

Iz Moskve so brzojavili: Trebalo je dolgo časa, da se je pobralo vse kose trupla umorjenega velikega kneza. Vodil je to žalostno delo stotnik v Kremli. Velika kneginja Elizabeta je prišla na mesto, umora ter je spremljala ostanke ubitega soproga najprej v vojaško kapelo potem pa v Nikolajevo palačo. Tamkaj je padla v omedlevico.

Car je izdal manifest, v katerem naznanja smrt svojega strica, velikega kneza Sergija, ter izraža nado, da bo ruski narod sočutstvoval s carsko obitelji.

Sodi se, da so zločinci, katerim se je napad na velikega kneza Sergija posrečil, prišli nalašč iz Petrograda v Moskvo. Isti so bili preoblečeni kakor kmetje. Dva od njih, po drugi verziji trije, so bili aretovani.

Vest o atentatu je silno razburila prebivalstvo v Petrogradu. Generalni guverner je zaukazal, da se pri nihilistih in „revolucijonarnih“ dijakih izvrše hišne preiskave.

„Pol. Corresp.“ poroča: Kakor smo zvedeli, je avstr. cesar povodom smrti velikega kneza Sergija izrazil svoje sožalje carju Nikolaju, potem vdovi veliki kneginji Elizabeti Feodorovni, velikemu knezu Hesenskemu in princu Henrik pruskemu, svakom velikega kneza.

Kolikor je dosedaj znano, bo truplo velikega kneza Sergija začasno pokopano v kapeli velikega angelja Mihaela. Od členov carske hiše ne pride nihče na pogreb, izvzemši velikega kneza Pavla. Truplo velikega kneza Sergija se nahaja v Čudovskem samostanu. Svečenstvo obavlja dvakrat na dan zadušnice.

Petrograski listi skušajo pojasniti, kako da je mogoče, da se je umor posrečil, čeprav je veliki knez prejel v zadnjem času mnogo pretilnih pisem ter se je radi tega ukrenilo vse potrebno za njegovo varstvo. Toda ni se mislilo, da bi se mogel izvršiti atentat na širokem in odprtem senatnem trgu, na katerem ni nikdar ljudi. Vso pažnjo so torej obrnili na ozka vrata, skozi katera se gre v Kreml. O aretovanem zločincu oziroma njegovih morebitnih pomočnikih ni ničesar novega. V njegovem žepu so našli razum revolverja tudi potni list, glaseč se na ime vitebskega malomeščana Gerasimova, kateri potni list je pa najbrž ponarejen. Iz obleke in okornih rok morilčevih se sodi, da pripada delavskemu stanu.

Veliki knez Sergij je nosil zelen oklep, da bi bil tako varen pred napadi. Tudi njegov voz je bil tako okovan, da bi ga ne bila mogla predreti nobena krogla. Ali bomba je zdrobila vse skupaj. — Pogreb kneza bo dne 23. t. m.

Zborovanje deželnih odborov. — Kakor smo poročali, so zborovali te dni na Dunaju poslanci deželnih odborov.

Moravski deželni odbor je bil prvi sprožil misel, da bi se deželni odbori vseh avstrijskih dežel združili, da izposlujejo od države sredstev za zboljšanje deželnih financ.

Od leta do leta naraščajo stroški dežel, kakor pač jasno povedo sledeče številke:

Kranjska: Potrebščina 1865. leta 345.794 K, 1902. leta 3.924.119 K.

Štajerska: Potrebščina 1865. leta 2.192.416 K, 1902. leta 22.755.115 K.

Koroška: Potrebščina 1865. leta 456.618 K, 1902. leta 4.638.865 K.

Goriška: Polbreščina 1865. leta 190.796 K, 1902. leta 946.672 K.

Istra: Potrebščina 1865. l. 122.284 K, 1902. leta 1.440.716 K.

Dalmacija: Potrebščina 1865. leta 596.604 K, 1902. leta 1.563.303 K.

Češka: Potrebščina 1865. leta 10.181.520 K, 1902. leta 51.415.904 K.

Niže-Avstrijska: Potrebščina 1865. leta 3.174.166 K, 1902. leta 39.010.797 K.

Vse dežele skupaj so imele potrebščine 1865. leta 23.711.204 K, 1902. leta pa 196.957.364 K.

To je: Uprava deželnih avtonomnih zastopov se je od leta 1865. do 1902. skoro devet do desetkrat pomnožila v izdatkih.

18. t. m. je bila zaključna seja. Sprejela se je resolucija, v kateri se poudarja: 1. sedanjí položaj avtonomnih financ je nezdržljiv ter potrebuje temeljitih preosnov. 2. V ta namen bi morala država sama prevzeti stroške za javno varnost (orožnike) ter za vojaško nastanitev, a tudi od svojih celokupnih dohodkov bi morala prepuščati redno večje prispevke. 3. Takí prispevki iz celokupnih direktnih in indirektnih davkov bi se naj razdelili deželam po gotovem ključu. 4. Vlada se poziva, da podpira prizadevanja deželnih odborov po samostojnih posebnih virih dohodkov. 5. Vlada se naprosi, da ustavi v finančnem ministerstvu poseben oddelek, da ureja avtonomne zadeve dežel in kronovin. 6. V uresničenje vsega tega se ustanovi odbor 17 članov, in sicer 16 zastopnikov dežel in enega zastopnika osrednje vlade. Resolucija je bila sprejeta soglasno.

Vlada brez denarja. — Vlada je imela leta 1897. v raznih svojih blagajnah 524,3 milijonov kron, a leta 1900. samo še 426,9 milijonov. Koncem leta 1903. je imela vlada v osrednji državni blagajni 324 milijonov. Od tega pa je treba odšteti 92,8 milijonov, ki so določeni za železnice, dalje 80,7 milijonov v

menjicah, 20,4 milijone kovanega denarja, ki se le polagoma izdaja, in 73,9 milijonov le zaračunjenih prebitkov. Razpoložna glavnica je znašala torej le 56 milijonov. Za najnujnejše izdatke potrebuje vlada, kakor naglašava v načrtu zakona, vsaj 51.731.850 kron. Kakor znano, je že proračunski odsek prejšnji vladi odrekel kredit. 17. t. m. pa je zbornica novi vladi skoraj soglasno dovolila, da sme izdati obligacije v smislu zakona z dne 2. avgusta 1892. v gori označenem znesku, ako bi ne zadoščale zaloge v blagajnah.

Pošta in brzojavna statistika. — Iz podatkov, ki jih je izdal statistični oddelek ministerstva za trgovino za leto 1903., posnemamo, da se je v tem letu število poštinih uradov povišalo od 7731 na 8086, število brzojavnih zavodov pa od 5767 na 4047. Pošta je v tem letu odposlala 1599 in pol milijona raznih pošiljatev; brzojavk pa je bilo odposlanih 16 in pol milijona.

Grozna nesreča. — V Železnikih sta prišla orožnika v soboto 18. t. m. iz patrulje. Pri razbasovanju puške ušel je strel četovodji Rupniku in zadel skozi prsi do smrti četovodjo Antona Perca, doma iz Ormoža.

Karakteristika ruskega vojaka. — Polkovnik Gaedke podaja v „Berl. Tagblattu“ zanimivo karakteristiko ruskega vojaka: V službi z ruskim vojakom ne ravnašo slabo. Zato pa traja njegova služba dalje; z njegovim podukom ni treba hiteti. Ruski vojak je navajen, da ga predstojniki hvalijo. Kdor ni pohvaljen, smatra to za ukor. Kazen je lažja, ko na Nemškem. To leži v celi naravi Rusa, ki je silno priprosta in oprezna. Zato pri paradi ne napravi tako sijajnega vtisa, ko nemški vojak, v katerem je ličnost in snažnost v navadi že do smešnosti. Ta lastnost nemškega vojaka je ruskemu vojaku in častniku v posmah. K pomankanju snažnosti v ruskem vojaku se pridružuje še to, da mu, kakor tudi njegovim predstojnikom, erarjev imetek ni svet. Toda ta stari greh ruske vojne uprave se še doslej nikdar v nobeni vojski ni kazal tako malo ko v tej. Vsi ruski vojaki se ločijo od drugih po dobrohotnosti in dobrosrčnosti. Ta mehkost se kaže ne le proti svojem, ampak tudi proti neprijatelju. Ako hoče kdo zmagati v vojni, ne sme štediti krvi in življenj. Tega pa doslej ruski generali niso razumeli. Prav iz tega vzroka so Japonci Rusom naprej, ker so polni divje energije, ki jih žene do zmage. Rusi pravijo, da je temu vzrok pijanost, a vzrok je železna kazen. Ruska vojska mora dospeti do enake divjosti, sicer ne bo premagala nasprotnika. Ruski vojak je družaben, zato se bojuje dobro le med tovariši. Na fronti je jako dober, toda na bokih, ko se morajo vrste raziti, je slabše. To so izprevideli Japonci: se izogibajo zato frontalnim napadom; pač pa vedno delujejo proti ruskemu boku.

Velikan. — Angleški listi poročajo o pravem čudesu, o silno velikem Rusu, pravcem velikanu, ki mu je ime Mahnov. Visok je nekaj nad 3 metre, težak pa 3 in pol centa. Zjutraj izpije 1—2 litra mleka ali čaja, sne 18 trdo kuhanih jajc ter 6—8 kosov kruha s surovim maslom. Pri drugem zajtrku sne 2—3 funte mesa, 5 funtov krompirja ter izpije 1 liter piva. Pri kosilu (ob petih popoldne) sne poleg juhe 3—5 funtov mesa — včasih tudi več, ako ga je ravno volja —, nekoliko rib, krompirja, 3 funte kruha in spije 1—2 litra piva. Ob devetih zvečer gre k večerji ter poje 15 jajc, velik kos kruha, spije liter piva in lonec čaja.

S svetovnega sadnega trga. — Znano je, da je Nemčija danes ista država v Evropi, ki pokupi in porabi največje množine sadja. To je dokazal svetovni sadni trg, ki se je vršil lani od 22. dne meseca avgusta do 16. novembra. V tem času je dospelo na stutgarski kolodvor 2878 vagonov sadja, ki je bilo ondi prodano in porabljeno. Od te množine sadj je poslala Francija 905 vagonov, Švica 685, Hessensko 438, Pruska 258, Virtemberska 218, Italija 215, Avstrija 63, Bavarska 46, Badenska 19, Belgija 16 in Alzacija 15 vagonov. Iz teh števil se da posneti, da je bilo preteklo leto jako mnogo sadja v Evropi, — a da je bila zvezna država Nemčije, Avstrija, jako slabo deležna te svetovne sadne trgovine. Trditve nekaterih strokovnjakov, da ima avstrijska sadjereja veliko zaslonbo v Nemčiji, nima torej prave podlage.

Važna italijanska železniška proga. — Iz Rima javljajo, da so v nedeljo ministri Luzzatti in Tedesco, župan beneški in še nekatere druge osebe iz beneške pokrajine podpisale pogodbo za koncesijo gradnje železniške proge Benetke-Mestre-Bassano-Primolano. Ta železnica bo na avstrijski meji imela zvezo s Tridentom

ter bo direktno spajala Benetke z brenersko progo.

Odpoljana tašča. — V Bitontu v Italiji je čakal nekega večera zaljubljeni Francesco Capoldi na svojo ljubico, da jo ugrabi ter odpelje s seboj. Prišla je s svojo materjo. Zaljubljenec v mraku ni natanko razločil matere in hčeri, zato se mu je pripetila ta nezgoda, da je pograbil mater ter zbežal z njo. Razočaranje Don Juana je bilo baje tako veliko, kakor veselje, tašče, katero se seveda takoj izpustili. Capoldiju sedaj ni treba več odpeljati ženske.

Dva neusmiljena redarja. — V Kocmanu, malem mestu v Bukovini, je našel občinski stražnik Demeter Snafničuk delavca J. Gavriluka slučajno pijanega ter ga vstavil. Ta Gavriluk pa je drugače trezen in pameten človek. Gnal ga je v zapor, Ker se mu je zoferstavljal, ga je obdelal s sabljo po glavi in hrbtu, pomagal pa je še načelnik redarjev T. Pihuljak, ki je prišel v tistem trenutku ter videl, kaj se godi; udaril je ubogega G. parkrat s sabljo po glavi. Posledica tega je bila, da so morali Gavriluka oddati v norišnico. Sodnija je tirala redarja na odgovor. Pri tem se je pokazalo, da je bil načelnik kaznovan že radi tepeža, redar pa radi tatvine. Obsojena sta redar na 4, načelnik na 3 mesece v ječo.

Zverj v človeški podobi. — Dne 11. t. m. je bil v sv. Lovrencu v Slov. Goricah na (štajarskem) izvršen grozen umor. Sin je umoril lastnega očeta. Fran Arnuš (oče) je bil pred leti kakor sonbijalec dolgo zaprt. Po prestani kazni se je oženil. Žena mu je umrla. Kakor vdovec se je pa lani tako daleč spozabil, da je imel otroka z — lastno hčerjo. S sinom Janezom sta bila v vednem prepiru. Pred dvema letoma je sin ukradel očetu 100 K. Vsled tega je sovraštvo še bolj naraščalo. Ne dolgo temu je oče prodal svoje malo posestvo in se namenil, da pojde po svetu. Toda ni utegnil, ker ga je prehitela smrt od — sirove roke. V soboto se je bil oče pri svojem otroku, ki je pri nekem sosedu v vzgoji in vračal se je zvečer domov nekoliko natrkan. Ponoči pa se je priplazil sin k spečemu očetu ter ga je z žepnim nožem večkrat zabodel v glavo in v vrat tako hudo, da je stari ostal mrtev na mah. Tiho je prišel sin, a istotako je odšel. Morilec, ki je že priznal svoj zločin in je v rokah pravice, je v — 18. letu življenja svojega.

Nova vrsta pokopavanja. — V nasprotju k pokopavanju v zemljo in zažiganju mrličev priporoča dr. Schott v listu „Cement in Beton“ okamenenje mrličev. Njegov predlog stremi za tem, da se napravi za truplo rakev iz cementa in da se v prazen prostor okrog trupla vlije redka cementova zmes, tako da tvori vse po utrditvi trdo maso. Iz začetka tekoče cementne tvarine nastopi takoj infiltracija mrliča z apnom in kremenovo kislino, da si morajo mehki deli izvršiti začetek trohobnega procesa. V razmerno kratkem času se prične popolno okamenenje mrlica, trohoba preneha, v kolikor je mogla sploh napredovati v popolnoma zraku nepristopnem prostoru; vsak vpliv od zunaj je izključen. Pri tem lahko ohrani mrlič svojo obliko v večji meri še, kot pri balzimiranju. Take cementne skale bi se dale pozneje rabiti kot kamenje za stavbe, in nekam čudno bi bilo slišati, ako bi kdo trdil, da si je dal s pomočjo svojih pradedov sezidati lepo hišo.

Koliko bi stala železniška karta III. razreda od zemlje do solnce? — Neki Amerikanec si je privoščil to zabavo da je izračunal, koliko da bi stala karta III. razreda od zemlje do solnce. Po njegovem računu stala bi 930.000 dolarjev (4.650.000 kron). S hitrostjo 60 kilometrov na uro bi se potovalo le 2 in pol milijona ur, ali 104.162 in dve tretjini dneva, oziroma 285 in pol leta.

Na Ruskem. — Iz Kijeva poročajo, da je v upravi južno-zapadne železnice nastal štrajk. V Harkovu so začeli štrajkati delavci tobačnih tovarn, tudi uslužbenci tramvaja pretijo s štrajkom. Iz Batuma poročajo, da se delavski štrajk poostruje. V tiskarne so poslali pisma s pozivom, da naj se ne tiska nikak č-sopis. Aretirali so več stavkujočih delavcev.

Vojne znamke. — Rusko-japonska vojna — tako poroča pariški „Gaulois“, je provzročila v Rusiji novo serijo pisemskih znamk, ki so dobile ime ruskih vojnihih znamk. Te znamke so dražje ko navadne in stanejo nasproti navadnim 6 (2), 8 (5) in 13 (10) kopejk, torej po 3 kopejke dražje. Prebitek je namenjen „Družbi ruskih uam za podporo vojnihih udov in sirot“. Prva znamka za 6 kopejk nosi podobo spomenika admirala Nabimova, druga spomenik Petra Velikega, tretja spomenik carja Aleksandra II. in četrta podobo Kremlija.

Koliko stanejo štrajki. — Štrajk v rurskem ozemlju je dokončan in „proračun stroškov“ obelodanjen. Po istem znašajo stroški tega največjega štrajka nič manj nego — neznatno svotico 90 milijonov mark.

Kakor čez 4000 let. — V Madridu so obsojili urednika lista „Pais“ zaradi razžaljenja nadškofa valencijskega v triletno ječo, štiriletno prognanstvo in 3000 pezet globe.

Konec dalmatinskega roparja. — Na poti iz Imostkega v Runovec so dobili nedavno znanega dalmatinskega roparja Andreja Simiča mrtvega. Simič, ki je dosegel 74 leto, je bil eden najstrašnejših brigantov v Dalmaciji, in je preživel 32 let v koperski ječi. Pred tremi leti ga je cesar pomilostil, in od tedaj je bečal. Čudno je, da je dan poprej umrl oni dalmatinski kmet, kateri je izročil svoj čas Simiču sodišču. Oba sta bila pokopana na pokopališču v Runovcu in sicer v tikajočih se grobeh.

Vesti iz Amerike. — Zgodaj je pričel. Kdor hoče postati bandit, mora zgodaj za to skrbeti. Člen chikaških „car-barn-banditov“ à la Marks in Vam Dine, katera so s pomočjo vrvi poslali v boljše bodočnost, imenoma Andrej Kurowski, je prišel v St. Louis, kjer so ga prijeli, kajti na njegovo kožo je bilo razpisanih 500 dol. nagrade. Kurowski je priznal, da je že od svojega 10. leta nadalje bandit in je od takrat nadalje — sadaj je star 25 let — ustrelil 15 mož, torej vsako leto jednega. Hoch je v primeri z njim pravi siromak.

Vsenčilišče zgorelo. — Clarksbury, W. Va., 5. febr. Glavno poslopje Wesleyevega vsenčilišča v Buckhannonu je večeraj popolnoma zgorelo. Mnogo dijakov se je rešilo s tem, da so poskakali skozi okna v rešilne mreže. Pri tem sta bila dva dijaka nevarno ranjena. Ogenj je nastal v prostorih za centralno kurjavo.

Pravica starih soprog. — Devetinseddeset let stara soproga 33letnega Kapelmanna je slednjemu povodom svoje smrti ostavila premoženje v znesku dol. 73.000. Njeni sorodniki so vložili proti njeni oporoki sodni ugovor, češ, da je njen mož naaden delavec, da je pa zaljubljeni starki trdil, da je italijanski grof. Ker mu je verjela in se z njim poročila, je to devolj dokaza, da je bila — slaboumna. Sodnik Keogh v White Plains, N. Y., je bil pa povsem drugega mnenja; on je razsodil, da ima vsaka stara gospa pravico razpolagati s svojim premoženjem in srcem. Vse drugače bi pa bilo, ako bi se zadeva nanašala na kako mlado, neizkušeno dekle, katero lahko zamenja X. z U., ali grofa z delavcem.

Bivšilitijski okrajni glavar in Alaskino zlato. — Pred kratkim so v New Yorku zapeli „dr.“ Julija „pl.“ Vesteneka, v prejšnjih letih imenitno osebnost avstrijske kolonije v New Yorku, bivšega inšpektorja v naselniškem uradu na Ellis Islandu, kjer so ga že dvakrat radi malenkosti odslovili. Vesteneka so aretovali po naročilu bančne tvrdke Kullman & Co., 35 Wall St., in sicer radi dozdevne tatvine nekaj komadov zlata. Dr. Vestenec je bil namreč sedaj pri imenovanju tvrdki vslužben, toda pred dnevi je nepricakovano obolel. Ko ga ni bilo več v pisarno, je našla tvrdka, da jej je zginil kos

zlata, katerega jej je poslala Alaska Mining Co. kot vzorec Ker pa tvrdka zginolega zlata ne more nadomestiti, pričela je Vesteneka iskati potom časniških inseratov, dokler ga niso našli. Jetnik je bil večkrat v neprilikah, čeravno je zet bivšega ministra Conrada Eybelsfelda in bivši okrajni glavar v Litiji na Kranjskem.

Mesto Leon v veliki nevarnosti. Velikanski ogenj šviga proti nebu. — San Francisco, Cal., 2. febr. Potniki iz Paname semkaj došlega parnika City of Sidney, poročajo, da je ognjenik Momotombo v Nicaragui pričel bljuvati-lavo. Ognjenik je že 30 let miroval. Ognjenik je oddaljen-kakih 30 milj od obrežja in se nahaja blizo jezera Nicaragua. V njegovej okolici so velike haziende in vasi, katere je zasula lava. Dodatno se še poroča, da je tamošnje mesto Leon, katero ima 50.000 prebivalcev, v veliki nevarnosti, kajti mesto je le osem milj oddaljeno od gore. Momotombo je 6000 čevljev visoka gora. Med tem, ko je vulkan preje miroval, se je pričelo pred tremi leti zopet iz njega kaditi. Dne 16. januarja so pričeli iz vulkana prihajati veliki oblaki dima. O poludne je sledila dimu rumena para in potem je jel švigati iz odprtine velikanski plamen. Zvečer je bila gora kakor velikanska goreča baklja, katera je vso deželo vse do obrežja razsvetljevala. In krajev, kjer je ognjenik pričel najpreje bljuvati, se ni poročil. Vsekako je pa lava pokončala mnogo kavičnih nasadov. Krog gore je mnogo indijanskih vasi. Predno je pričel vulkan bljuvati, čutili je bilo jak potres in podzemno gromenje. Plamen, ki prihaja iz odprtine, je visok 500 čevljev.

Nazaj so jih poslali 1322, ali vsaki dan 42. Ubegli ruski čifuti. — V minolem mesecu se je izkrcalo na newyorskem naselniškem otoku Ellis Islandu 46.979 naseljencev, med katerimi je bilo 3970 potnikov kajite. Ostali so potovali v medkrovju. Število onih, katere so v januarju poslali tje, odkoder so prišli, znaša 1322, tako da pride na vsaki dan meseca po 42 deportacij. Večina deportiranih so ruski čifutski beguni, ki so bežali iz Rusije, da se odtegnejo vojaškemu službovanju in dospeli semkaj brez denarja in naslovov sorodnikov ali znancev. Med deportiranimi je bilo tudi več Slovkov in Madjarov. — Včeraj smo našli v imeniku inkvizicije 643 imen, h katerim so pa do večera pripisali še 142 novih imen. Vsi prostori na otoku so tako polni, da je prenočevanje v detencijskih prostorih nemogoče. Naseljenci morajo še vedno ob 4. uri zjutraj vstajati, ker drugače jih mnogo ne pride na vrsto pri vmičanju. V dvorani za ženske je le šest prostorov za vmičanje. Včeraj je bilo v tej dvorani 600 žensk in vsakdo si lahko predstavlja, koliko časa vzame, predno so se vse ženske umile. Največ naseljencev, ki so se izkrcali, je italijanske narodnosti. Čudno se nam zdi, da so skoraj vsem dopustili izkrcanje, kajti samo 155 jili je ostalo še na otoku za popolno izprašanje. Večino med pridržanimi naseljenci tvorijo Slovaki, ki so namenjeni v Ohio, Minnesota in Colorado.

Velika maškarada
Goriškega Sokola
„v deveti deželi“.

Zaščitna znamka: „Sidro“
Liniment. Capsici comp.
Nadomestek za
Pain-Expeller
je splošno priznano kot **izvratno bol**
blažujoče mazilo; cca 50 vin. K 1-40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.
Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v skaližah z našo
zaščitno znamko „Sidro“ iz Richterjeve
lekarnice, potem se je gotovo prejelo
originalni izdelek.
RICHTERJEVA LEKARNA
k „zlatem levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Java Kava
direktno od pridelovalca.
Pošilja se **vrečica s 5 kg** colnine prosta brez vseh stroškov na vsako pošto postajo
surova : sur :
Marka Javoflor najfinejša . gld. 6-95 * **Java salvador mešanica . gld. 6-10**
Marka Javoflor fina zelena . „ 6-20 **Kapucinska mešanica, žgana „ 7-**
Čaj 1 kg gld. 2-80, gld. 4- —, gld. 5-50.
TURK & DR.
posestnik plantaž na otoku Java. Pošilja 've iz skadišča v lukl.
Trst, Acquadotto 62.
Cenil ik brezplačno in frank.

Andrej Fajt
pekovski mojster
v Gorici Corso Franc. Gius. št. 2.
filijalka v isti ulici št. 20.
Sprejema naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinejega, za nove
maše in godove, kolače za bir-
mance, poroke itd. Vsa naročila
izvršuje točno in natančno po želji
naročnikov.
Ima tudi na prodaj različne moke,
fino pecivo, fina vina in likerje
po zmernih cenah.
Za veliko noč priporoča goriško
pinco, potlee itd.

A. vd. Berini - Gorica
Šolska ulica št. 12
velika zaloga oljkeinega olja
prve vrste
najboljših tvrdk iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: K —72, —80, —88, —96, 1-01,
1-12, 1-20, 1-36, 1-44, 1-60, 1-80.
Na debelo cene ugodne.
Pošilja pokutnine prosto na dom. Posodo se pušča kupen do
popolne vporabe olja; po vporabi se spet zamenja s polno
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.
Cene zmerne.

Gorica • Gorica
Hôtel
„pri zlatem jellnu“
v trgovskem središču nasproti
nadškofijski palači. — Sobe za
prenočišča po zmernih cenah. —
Velik jedilni salon, poleg stekleni
salon s teraso. — V poletnem
času prijeten vrt z verando. —
Sobe za klube, društva, za skle-
njene družbe. — Izborna kuhinja.
Domača in pluja vina. Izvirno
pilzensko »prazdroj«-pivo.

Karol Draščik,
pekovski mojster in sladčičar
v Gorici na Kornu št. 3.
Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za
birmance, torte itd.
Priporoča se slavnemu občinstvu za mno-
gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo
po jako zmernih cenah.

Štampilje iz kavčuka
vseh velikostij in oblik (v medaljonih, svinčnikih itd. s poljubnim
besedilom
izdeluje **Josip Krmpotić v Pulju**
Piazza Carli šte. 1.
ter pošilja naročila franko na dom.
Naročila sprejema tudi „Goriška Tiskarna“ A. Gabršček v Gorici, kjer
so razvidni vzorci štampilj.

Nova trgovina v Gorici.
Otvorili smo novo trgovino, ki ima:
knjige, časopise (slovenske, hrvatske, ruske,
češke, nemške, italijanske, na željo preskrbi vsak
časopis v kateremkoli jeziku), **papir** vseh možnih
vrst, **pisarniške** in **šolske** potrebščine (peresa,
svinčniki, ročniki, črnilo, radirke itd. itd.)
Razglednice v najbogatejši izberi (nad 40000
vzorcev), med temi vse možne **slovanske**, **na-**
rodne ali izdelki slovanskih umetnikov. Prekap-
cem velik popust.
Slike: zgodovinske, posvetne in nabožne,
slovanskih umetnikov z umetniškimi okvirji tudi
slovanskega izdelka.
Kipi: Preširen, Vodnik, Vega, Jurčič, Kesnik,
Slomšek, Tolstoj, kralj Petar II. srbski, S. Gre-
gorič, Levstik itd.
V kratkem bo trgovina vrejena in popolna.
Rodoljubi se lahko prepričajo, da bo to **modern**
vseskozi slovanski zavod, kakoršnega na ce-
lem Primorskem doslej ni bilo. Kazati hoče ro-
jakom napredujočo slovansko umetnost, znanstvo,
slovstvo v vseh panogah, in vzbujati za vse to
med rojaki smisel in čut.
Rojakom v mestu in na deželi se toplo
priporočamo
„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom v Gorici vabi na

redni občni zbor,

kateri bo v nedeljo dne 12. sušca 1905. ob 9. uri dop.
v združnih prostorih, Gosposka ulica hišna štev. 7

Dnevni red:

1. Poročilo načelnika.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrditev računov in bilance za leto 1904.
4. Volitev načelnika.
5. Volitev nadzorstva.
6. Razdelitev čistega dobička.
7. Raznoterosti.

V Gorici, dne 22. februarja 1905.

Načelnstvo.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfižvo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabiosti. Zvirna steklenica tega olja naravnorimene barve po K 140, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje. Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerazviti in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem vse kostno boleznim. Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jameti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolletti jeva pijača iz kine in železa najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem. Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi vzorce.

Zaloga piva

„Delniško družbo združenih pivovarjen Zaleo-Laški Trg in plazenjskega piva „razdr.“ iz slovece češke „Mlešanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na dobo od 100 kg naprej.

Cene zmerno. Postrežba poštena in točna.

Slično dunajskim tvrdkam sem znižal tudi jaz

radi

pozne zimske sezone

jako občutno cene vsega zimskega blaga

in sicer:

Raznovrstne pletenine za dame in gospode kakor: rokavice, nogavice, jopice, Jaeger-perilo, volnene rute, šerpe, dalje kožuhovne ovratnike, svileni blago, raznovrstne okraske za obleke itd.

Dalje priporočam svojo veliko zalogo krasnih ovratnic za gospode, belega perila, dišav, mila, glavnikov, pasov, predpasnikov, modercev, dežnikov, žepnih robcev, galoš, domačih čevljev, hlačnikov itd.

J. ZORNIK - Gorica

sedaj Gosposka ulica št. 10.

Trgovsko-obrtna registrovana zadruga

z neomejenim jamstvom v Gorici.

V svojem „Trgovskem Domu.“

Hranilne vloge obrestuje po 4 1/2%, — večje, stalno naložene najmanj na jedno leto, po dogovoru — Sprejema hranilne knjižice drugih zavodov brez iz gube obresti. — Rentni davek plačuje zadruga sama.

Posejila daje na poročstvo ali zastavo na 5-letno odplačevanje v tedenskih ali mesečnih obrokih, — proti vknjižbi varščine tudi na 10-letno odplačevanje

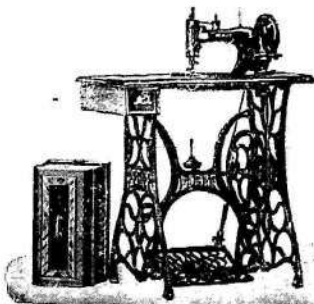
Združalci vplačujejo za vsak delež po 1 krono na teden, t. j. 260 kron v petih letih. Po zaključku petletja vrednost deleža 300 kron.

Stanje 30. junija 1904:

Deleži: a) podpisani	K 1,174.800—
b) vplačani	376.103—
Dana posejila	1,930.929—
Vloge	1,828.591—

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najboljši.

To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, k navadno niti ne ve kaj je šivalni stroj, in še ne ve kako se upelje nit v šivalni stroj, tem manj kako isti šiva, toda mi smo po naši več kot 20-letni poskušnji raznih tovarniških strojev se prepričali, da so res Pfaffovi šivalni stroji najbolj trpežni, ter se uverili da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natančno kot s Pfaffovim.

Pfaffovi šivalni stroji delajo celo po 10-letni dobi še vedno brezšumno. Pfaffovi šivalni stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene. Pfaffovi šivalni stroji so posebno pripravi za umetno vezenje (recamiranje) ter se poučuje brezplačno. Pfaffovi šivalni stroji prekosijo na dobroti vsako tovarno. Jamči se za 10 let.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati Pfaffove šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio št. 1

SAUNIG & DEKLEVA.

Popravljalnica šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 14

Hočete dolgo živeti

ne se radovati svojega zdravja! Da pa to dosežete, morate skrbeti za zdrav želodec in za urejen prebavo. Vsakemu, kdor si je pokvaril ali pa prehladil želodec z neprebavljivimi, prevročimi ali premrzlimi jedili pomaga gotovo

Germanova življenska esenca,

katera se da uspešno uporabljati pri: pomanjšanju teka, oslabelem želodecu, napenjanju kolecanju, zgagi, slabostih, glavobolu, omotici, krčih, zaprtosti in zapečenosti, hemoroidah (zlata žila). Po preobitih obedah, posebno po mastnih in težko prebavljivih jedilih, odstrani omenjena esenca pritisk in b. lečino, pospešuje tek, v. led česar pripomore v veliki meri k vzdrževanju in hranitvi telesa. S tem da izloča vse po- kvarje ne sokove iz telesa, čisti tudi našo kri in ima med vsemi enakimi sredstvi prvo mesto radi svoje absolutne neškodljivosti tudi po dolgotrajni uporabi, ker je pripravljena iz najfinjših in najboljših rastlin in sokov, ker ima prijeten grenkoaromatičen okus tako, da jo rade zauživajo celo občutljive osebe ženske in otroci.

Germanova življenska esenca naj bi ne manjkala kot pravo ljudsko in domače sredstvo v nobeni hiši, ker nas obva uje večkrat re-pnih boleznih tam, kjer nimamo kaj pri rokah zdravstvenih in pomoči. Pri kupovanju zahtevaj vedno „Germanovo življensko esenco“ iz lekarn, „Pri črnom orlu“, v Belovaru, ker je še polno sredstev z eno kimo imenovano toda n. kakor ne z isto vrednostjo. Kot znamenje pristnosti osi vsaka steklenica zavita v zelenem kartonu polno ime firme: lekarna „Pri črnom orlu“, K. German v Belovaru (Hrvaško), kamor naj se pošilja tudi vsa poštna naročila. Cena steklenice je K 1.40, po pošli se pošilja najmanj tri steklenice. Zavitek stane 40 vinarjev pri poštnem povzetju, pa t. če se naprej pošlje dotično sveto. Naslovi bodijo toč o pisani. Poja nila na vprašanja, prospekti in navodila k uporabi zastoj. Germanovo življensko esenco priporočam kar najtopleje trpečemu človeštvu ker sem se prepričal na sebi in tudi na mnogih svojih faranov, ka-erim sem iste pripočil, o najboljšem njenem uspehu.

Edmund Medcott, župnik v Troj tu (Hrvaško). Poročam Vam, da sem poskušal z različnimi sredstvi, toda nobeno ni imelo istega pliva name kot Germanova življenska esenca. Prosim zopet za osem steklenic življenske esence, katero hočem priporočati vsem onim, ki bolehalo želodec. Čutim, kako se mi vrača vedno bolj zdravje. Polonica Haber v Semriachu pri Pegnavnu.

Prošiva zahtevati listek

Največja zaloga vseh stavbnih potrebščin, kakor: cement, stavbne mostelje, vsakovrstne okore, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja, pečij, študli-nikov po brezprimerno niskih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadstropno št. 11.
Edina zaloga
stavbnih nositeljev
v Gorici.
Pocinkana žica
za vinograde po znižanih cenah!
Pozor!
Eno krono nagrade
izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili
najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri
naju za 100 K blaga.

Prošiva zahtevati listek